04/12/2018

Освећен конак у манастиру Доњи Брчели

Његово Високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије служио је 2. децембра 2018. године са свештенством свету Литургију у манастиру Доњи Брчели у Црмници и освештао нови манастирски конак. У чин игумана Митрополит је произвео оца Никона пожеливши му да настави дело дивних и великих настојатеља те свете лавре Светог оца Николаја:

-Да њоме обнављаш душу и тијело своје, да се трудиш да обнављаш не само њене зидине и зграде, него и душе оних који се сабирају у овој светињи као што се то догађало кроз вјекове. Прадревна је ова светиња и оно сјеме Божје које је овдје посијано руком древних чисти Божјих душа урађа плодовима и увијек изнова обнавља и нас и оне који овдје живе.

-Ова светиња је играла велику улогу у историји Црмнице и само Господ зна колико је њих који су се овдје спасавали просвећивани свјетлошћу истине Божје. У њој су боравили и Митрополити црногорски, као и значајни владар Шћепан Мали који је овдје мученички пострадао.

Упућујући оца Никона да чува светињу, сабира братију и народ, Митрополит га је посаветовао да их упућује својим речима и делима на живот хришћански, на оно што је данас најважније за читави свет, јер су хришћани на земљи једини који су семе вечнога живота.

Христовој заједници прибројана и беба Искра, а Митрополит је крштавајући је подсетио да је рођење од оца и мајке природно, земаљско рођење, али рођење Духом Божјим и водом је рођење у аветој тајни крштења – примање квасца вечнога и непролазног живота и достојанства, чији су сведоци управо хришћани.

У архипастирској бесједи владика Амфилохије је подсетио да је уочи Христовог рођења, календар пун имена светих пророка који су га сведочили пре Његовог рођења. -Међу њима је и Свети пророк Авдија кога данас прослављамо. Сваки дан је везан за некога свеца Божјега, за дане и личности које су биле живи свједоци живога Бога и Његовог присуства у људском животу и историји, а живи свједок Божји јесте и ова светиња Светог оца Николаја у Црмници, као и сам Свети Николај. Славимо свете Божје људе, а не клањамо се људима. Ми поштујемо људе, али славимо силу Божију која се пројавила кроз свете Божје људе. Сила Божија се пројављивала и пројављује и у наше вријеме.

Владика је изразио наду да ће крштена и миропомазана Искра бити Божја искра братопомирења и повратка живоме Богу и Божјој истини на начин како је то сведочио пророк Авдија и многи пре и после Христа, као што је то чинио Свети Николај и Свети Лука Вукмановић, најдивније изданак Црмнице, који је мученички пострадао за веру праву.

Високопреосвећени је показујући на икону Светог Луке Вукмановића препоручио свима да прочитају томове његових списа који су објављени у време када се појавила нова идеологија, па је он кренуо једним а његов брат, познати комуниста Светозар Темпо, другим путем.

-Темпо и Лука су читали Достојевског. Темпо се опредјелио за Ивана Карамазова, богоубицу који се претвара и у братоубицу, а Лука за Аљошу, дивнога монаха који је служио Господу и остао Му вјеран. Та диоба која се

догодила у честитој породици Вукмановића, нажалост је диоба која се уградила у биће свих наших породица у Црној Гори. Подијелили се, једни су остали вјерни живоме Богу, вјечном и непролазном људском достојанству, а други су се опредијелили за актуелну идеологију.

Говорећи о том братоубилаштву и оцеубилаштву које је затровало многе душе, Владика је казао да је та лажна идеологија бољшевичка, код нас титоистичка, уродила страшним плодовима: 60 милиона је пало на „срп и чекић“ ради те идеологије само код Совјета, а велики је број оних који су се међусобно убијали и код нас. Нагласио је да Црногорска скупштина поново повампирије тај братоубилачки дух у Црној Гори, подиже споменике Брозу који је из властољубља подигао братоубилачки покрет у Црној Гори и шире.

-Умјесто да се наша Скупштина бави суштинским проблемима друштва у Црној Гори, она се бави поништавањем одлука од прије 100 година. Повампирује братубилаштво из 1919,1941. и из 1945. године. Оно опако безбожно сјеме, богубилачко и братоубилачко, поново почиње да трује људске душе, срца.

Посебно је изразио забринутост што се у школе уместо етике, изворне хришћанске, по којој је живио наш народ вековима, уводи неморал, кроз нови предмет у основним школама „Здрави стилови живота“: -По тим здравим стиловима живота, дјеца се трују од малих ногу са најопакијим и најотровнијим угрожавањем људскога живота, са содомијом. Због тога гријеха људске слабости и гријеха демонскога, Бог је Содому и Гомору претворио у Мртво море у којем нема живота. Ти који проповједају лажни морал и лажна људска права, хтјели би да у то претворе материнску утробу, која је радионица живота а не смрти.

Високопреосвећени је казао: -Никада људско вечно достојанство није било толико угрожено као данас када су поново почели да проглашавају за божанства оно што је ништавно, пролазно и да се поново враћају безбожним, нечовјечним методама и на њима граде будућност народа и човјечанства. Свети пророци, апостоли и мученици су свједоци и носиоци вјечнога Божанскога достојанства. То је и разлог што прослављамо њих и њихова имена, а тиме уствари прослављамо живога Бога и клањамо се само Богу, призивајући све људе да постану чланови свете вјечне заједнице – Цркве Божје.

-Црква Христова силом Божиом побјеђује смрт. И то је суштина Цркве – побједа смрти, побједа пролазности и свега онога што рађа у људској природи ништавило, а то је управо гријех. Зато прослављајући свете Божја

људе, ми прослављамо вјечно, непролазно људско достојанство, прослављамо Бога који је љубав и човјека који је икона Божја. Поштујемо човјека као вјечно и непролазно биће које се рађа на земљи за вјечни и непролазни живот и то је тај дар који човјек задобија у тајни крштења и у тајни Цркве – тијелу Христа Бога нашега, закључио је архиепископ Амфилохије.

Митрополит Амфилохије је одржао помен Шћепану Малом и Григорију (Траиловићу) и том приликом поделио са присутнима сећање на дан када је од Светозара Темпа Вукмановића тражио дозволу да штампа књиге његовог брата Луке. -Наравно, дао је све књиге. Запамтио сам нешто што ме дирнуло. Темпо је рекао за Луку: Бољи је био и паметнији од мене! Када сам га питао да ли је тачно да је рекао мајци кад га је питала шта је са Луком да га то никад више не пита, Темпо је одговорио потврдно, испричао је Митрополит и посведочио видно потрешен да му је Темпо казао да је после тога изашао из куће и ридао као мало дијете. -То је наша прича, прича о нама. Бог да прости и Светозара и Луку и Шћепана кнеза.

Владика је освештао манастирски конак и благословио сву децу која су у тој школи учила, све приложнике и доброотворе који су помогли да се обнови школа црмничка и постане манастирски конак као што је првобитно био. Подсетио је да су у време Петровића и краља Николе све школе радиле при манастирима.

-Међутим послије рата школа се одметнула и кренула неки својим путем, односно они који су их водили. Многе школске зграде данас су постале празне без дјеце. Благодарећи обнови коју је започео наш отац Григорије, коме смо петогодишњи помен одржали, благодарећи оцу Никону и братији заједно са вама Црмничанима ова зграда је обновљена.

За помоћ и обнову манастира Светог Николе у Доњим Брчелима, Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије је уручио архипастриске похвалнице Удружењу Црмничана „13 јул“, Ранку Асановићу из Подгорице, Максиму Рончевићу из Подгорице, Зорици Дабановић из Бара и Мирку Бојовићу из Подгорице, Миливоју Б. Вукмановићу из Вирпазара, Небојши Бољевићу из Лондона и првим ђацима те обновљене школе.

Извор: Митрополија црногорско-приморска

Епархијске вести |